

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 166/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Mikul'akom, Advokátska kancelária, Františkánska 5, Košice, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 96/2014 a jeho rozsudkom z 24. februára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2015 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu

k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 96/2014 a jeho rozsudkom z 24. februára 2015 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že Okresný súd Trebišov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom č. k. 12 C 109/2013-113 z 25. novembra 2013 uložil sťažovateľovi ako odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 4 784,53 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 784,53 eur od 8. júla 2009 do zaplatenia, hotové výdavky v sume 6,64 eur a na trovách konania čiastku 2 057,73 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania vznikol záväzkovoprávny vzťah tým, že sťažovateľ 27. mája 2009 podpísal objednávku, na základe ktorej si objednal u navrhovateľa dodanie 10 ks encyklopédie Who is Who v Slovenskej republike, 6. vydanie, s uverejnením jeho portrétnej fotografie. Sťažovateľ si vybral z rôznych alternatív platby – alternatívu „*zvláštna cena pri predplatení a platbe vopred za podmienky predchádzajúceho poskytnutia interview*“. Voľba tejto alternatívy sama osebe, ako aj v spojení so všeobecnými obchodnými podmienkami znamená, že za objednaný tovar je potrebné vopred zaplatiť a až následne po zaplatení bude tovar dodaný. Sťažovateľ využil výhodu výrazne nižšej ceny a vybral si túto alternatívu platby aj pri objednaní uverejnenia portrétnej fotografie. Navyše súhlasil so zverejnením osobných údajov v dokumente s názvom „*Vyhlasenie*“. Navrhovateľ po spracovaní objednávky zaslal sťažovateľovi doporučený korektúrový list a faktúru, o čom svedčí poštový podací hárok adresovaný odporcovi na adresu Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky. Navrhovateľ opätovne doručil faktúru sťažovateľovi spolu s výzvou na zaplatenie pohľadávky. Z vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, lebo navrhovateľ postupoval v súlade s objednávkou, ktorú odporca podpísal a v súlade aj so všeobecnými obchodnými podmienkami.

2.1 Proti výroku rozsudku, ktorým bolo návrhu vyhovené, podal sťažovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým bola sťažovateľovi uložená

povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 4 784,53 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 8. júla 2009 do zaplataenia. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol:

«Aj keď odvolateľ v odvolaní neoznačil odvolací dôvod, z obsahu odvolania možno vyvodit', že vytyka súdu prvého stupňa, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam... a taktiež aj nesprávne právne posúdenie veci...

Odvolací dôvod, ktorý odvolateľ v dôvodoch odvolania uvádza, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam... je v súdnej praxi vykladaný tak, že skutkové zistenia nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nezodpovedá § 132 O.s.p. z dôvodu, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, že súd opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo, že v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, prípadne vierohodnosti je logický rozpor, alebo že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p.

K odvolaciemu dôvodu ... odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p..., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne interpretoval.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci náležité dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli a prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p., t. j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

K odvolacím námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza toto:

Námietky, ktoré v odvolaní uvádza odporca, boli už predmetom konania na súde prvého stupňa a súd prvého stupňa sa s nimi riadne vypořiadal nielen po stránke skutkovej, ale aj právnej.

Objednávkou zo dňa 27.5.2009 si objednávateľ (odporca) „záväzne objednal nasledujúce vydanie encyklopédie Who is Who v Slovenskej republike, 6. vydanie, za uvedenú predajnú cenu, a to za súčasného poskytnutia životopisných údajov za účelom ich zverejnenia v tlačových, resp. elektronických médiách. Predajné ceny zo závodu (ex works) vo Švajčiarsku objednaných a predávajúcim dodávaných encyklopédií uhradím po doručení faktúry. V prípade neskorších vydaní encyklopédie (mi) predávajúci zaručuje právo na zvláštnu cenovú ponuku“. „Objednávam 5 ks pravá koža s trojstranným zlatým rezom á 675,83 € a 5 ks platená väzba á 339,41 € (zvláštna cena pri predplatení a platbe vopred za podmienky predchádzajúceho poskytnutia interview)“. „Záväzne si objednávam uverejnenie portrétnej fotografie za 145,39 € (cena pri predplatení a platbe vopred). Foto zašlem v priebehu 10 dní“. „Zároveň si záväzne objednávam osvedčenie v pozlátenom ráme, vystavené na moje meno, ktoré potvrdí moje zaradenie do encyklopédie Who is Who, a to 1 ks... 70,54 €“. Celková suma objednávky 5.221,59 €, ktorú objednávateľ opravil na sumu 5.292,13 €. Na rube objednávky sú Všeobecné obchodné podmienky (Slovenská republika).

K námietke odporcu, že ide o formulárovú „zmluvu“, ktorú odporca nemal možnosť ovplyvniť odvolací súd poznamenáva, že vyššie uvedená objednávka svedčí o opaku. Odporca si mal možnosť vybrať z možnosti medzi platobnou alternatívou - zvláštna cena pri predplatení a platbe vopred za podmienky predchádzajúceho poskytnutia interview, a ďalšou platobnou alternatívou. Ďalej odporca ovplyvnil obsah zmluvy aj výberom

vyhotovenia objednaných encyklopédií - výberom nielen podľa počtu kusov encyklopédií, ale aj výberom v pravej koži s trojstranným zlatým rezom a ďalej v platenej väzbe, etc.

Ako vyplýva z citácie záväznej objednávky, táto neobsahuje žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku a umožnila odporcovi vybrať si jednu z alternatív platby za podmienky predchádzajúceho poskytnutia interview.

Právny vzťah, ktorý vznikol medzi navrhovateľom a odporcom nemožno podriaďiť pod aplikáciu zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, i keď v objednávke zo dňa 27.5.2009 sa nachádza odkaz na zákon č. „108/2002 Z.z.“. Obsah objednávky, ako aj okolnosti, za ktorých vznikol záväzkový vzťah medzi veriteľom a dlžníkom nezodpovedá definícii podomového predaja a zásielkového predaja tak, ako to vyžaduje zákon č. 108/2000 Z.z. Návšteva obchodného zástupcu navrhovateľa u odporcu (správne) na Ministerstve pôdohospodárstva Slovenskej republiky bola telefonicky vopred dohodnutá a navrhovateľ odporcovi neponúkol iný tovar alebo službu, o ktorú by odporca pri vyžiadaní návštevy neprejavil záujem.

K ďalším výhradám odporcu, že doposiaľ mu encyklopédie neboli doručené, resp., že navrhovateľ nedoručil encyklopédie odporcovi odvolací súd poznamenáva, že podľa zmluvy má kupujúci splniť určité povinnosti ešte pred dodaním tovaru (v danom prípade zaplatiť zvýhodnenú kúpnu cenu) a tak začína plynúť lehota, v ktorej sa má dodať tovar, t. j. až odo dňa splnenia tejto povinnosti.

K vyššie uvedenému odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že určenie začiatku dodacej lehoty v predmetnom prípade má ten význam, že navrhovateľ nemôže plniť pred určenou dobou. Ak by takáto situácia vznikla, potom by bolo na vôli odporcu, či prijme alebo odmietne predčasné plnenie (predčasnú dodávku).

Vzhľadom na to, že odporca nesplnil svoj záväzok zo zmluvy, to znamená, že nezaplatil zvýhodnenú kúpnu cenu, navrhovateľovi nezačala plynúť lehota, v ktorej má dodať tovar odporcovi, t. j. až po splnení tejto povinnosti (zaplatení kúpnej ceny).

Ako vyplýva z vyjadrenia navrhovateľa, tento je pripravený na dodanie tovaru, len čo bude príslušná kúpna cena poukázaná na účet navrhovateľa.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvého stupňa, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, odvolací súd potvrdil rozsudok

v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 4.784,53 € s 9,25%-ným úrokom z omeškania ročne od 8.7.2009 do zaplattenia podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.»

3. Sťažovateľ je toho názoru, že rozhodnutia všeobecných súdov sú arbitrárne a nerešpektujúce zákonnú úpravu týkajúcu sa ochrany spotrebiteľa. Arbitrárnosť rozhodnutí súdov vidí najmä v tom, že v prerokúvanom prípade došlo k (i) nesúladu s praxou súdov bez toho, aby boli dostatočne uvedené dôvody, na základe ktorých súdy odmietli túto stabilizovanú výkladovú prax, (ii) hodnoteniu dôkazov vykonaných bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu, (iii) nerešpektovaniu kogentnej normy (interpretáciu), ktorá je v rozpore s princípmi spravodlivosti a (iv) nesúladu právnych záverov s vykonanými skutkovými a právnymi zisteniami.

3.1 Z dôvodu vylúčenia predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa nebola podľa sťažovateľa zo strany súdov rešpektovaná kogentná právna úprava upravujúca ochranu spotrebiteľa obsiahnutá nielen v ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji“), ale aj v predpisoch európskeho práva (sťažovateľ odkazuje na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie vo veciach spotrebiteľských).

3.2 Všeobecné súdy sa pri rozhodovaní vo veci podľa sťažovateľa nedostatočným spôsobom vysporiadali s posúdením skutkového stavu a zároveň neaplikovali kogentné právne normy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Rozhodnutia súdov podľa sťažovateľa nerešpektujú ustálenú súdnu prax, ako aj princíp právnej istoty. Takéto rozhodnutia sú podľa sťažovateľa diametrálne odlišné od rozhodovacej činnosti iných všeobecných súdov o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie.

3.3 Podľa presvedčenia sťažovateľa konajúce súdy na daný prípad ústavne súladným spôsobom neaplikovali relevantné právne normy, a to zákonnú úpravu o ochrane spotrebiteľa, ako aj predpisy európskeho práva. Zároveň zo strany krajského súdu absentuje

podľa sťažovateľa dostatočná odpoveď na argumentáciu sťažovateľa uvedenú v jeho odvolaní.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezhom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo vlastníť majetok zaručené v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo pokojne užívať svoj majetok zaručené v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach vedenom pod sp. zn.: 6Co/96/2014 ako aj jeho rozsudkom z 24.02.2015, sp.zn.: 6Co/96/2014, porušené bolo.

Zrušuje Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp.zn.: 6Co/96/2014 z 24.02.2015 a Rozsudok Okresného súdu Trebišov, sp.zn.: 12C/109/2013 z 25.11.2013 a vec vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

Krajský súd v Košiciach je povinný zaplatiť náhradu trov konania sťažovateľovi... v sume 358,72 € na účet jeho právneho zástupcu... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02)

III.

7. Predmetom konania je posúdenie sťažnosti sťažovateľa, ktorý predovšetkým namieta, že krajský súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s posúdením skutkového stavu a zároveň neaplikoval kogentné právne normy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, resp. že zle vyhodnotil aplikáciu právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa na jeho vec vzhľadom na skutkový a právny stav.

8. Pri rozhodovaní orgánov verejnej moci (t. j. aj súdov) o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v konkrétnom právom upravenom procese je nevyhnutné akcentovať princípy demokratického právneho štátu formujúce každé konanie. Tieto princípy nachádzame v ústave v čl. 46 a nasl. (právo na súdnu a inú právnu ochranu), ako aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru (právo na spravodlivé súdne konanie).

8.1 Súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07).

8.2 Súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, resp. minimálnych garancií procesnej povahy je právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a z ktorého musí byť bez ohľadu na to, či sa odvolací (prípadne dovolací) súd stotožní a inkorporuje odôvodnenie rozhodnutí inštančne nižších súdov, zrejme, že sa zaoberal a vyjadril k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na ním prejednávanú vec a neuspokojil sa bez ďalšieho so závermi inštančne nižších súdov [porov. napr. Helle v. Fínsko, č. 20772/92, rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) z 19. 12. 1997, bod 60; Rajkovič v. Chorvátsko, č. 50943/99, rozhodnutie ESLP o prijateľnosti z 3. 5. 2001, bod 2].

9. K formálnej stránke postupu a vydaniu napadnutého rozsudku krajského súdu ústavný súd uvádza, že krajský súd postupoval podľa procesnoprávných predpisov vzťahujúcich sa na rozhodovanie o odvolaní (t. j. podľa príslušných ustanovení v tom čase platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku), aplikoval na vec sa vzťahujúce právne normy, napadnutý rozsudok bol vydaný vo forme predpokladanej zákonom a obsahuje zákonom predpísané náležitosti.

9.1 K materiálnej stránke napadnutého rozsudku krajského súdu ústavný súd konštatuje, že pri predbežnom prerokovaní sťažnosti nezistil v skutkových a právnych záveroch napadnutého rozsudku nič ústavne nekonformné, čo by nasvedčovalo ich arbitrárnosti alebo ústavnej neakceptovateľnosti.

9.2 Krajský súd sa pri odôvodňovaní svojich právnych záverov zaoberal (i) otázkou obsahu objednávky z 27. mája 2009 zrealizovanej sťažovateľom, (ii) otázkou, či podpísaná

zmluva medzi sťažovateľom a navrhovateľom je zmluvou formulárovou alebo či bolo možné dojednať podmienky zmluvy individuálne (krajský súd dospel k záveru, že sťažovateľ si mal možnosť vybrať z možnosti medzi platobnou alternatívou), (iii) otázkou, či zmluva obsahuje neprijateľné podmienky (krajský súd výskyt neprijateľnej podmienky v zmluve nekonštatoval), a (iv) otázkou, či právny vzťah, ktorý vznikol medzi navrhovateľom a sťažovateľom, nemožno podriaďiť pod aplikáciu zákona o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji (podľa krajského súdu obsah objednávky, ako aj okolnosti, za ktorých vznikol záväzkový vzťah medzi veriteľom a dlžníkom, nezodpovedá definícii podomového predaja a zásielkového predaja).

9.3 Ústavný súd hodnotí, že krajský súd odpovedal na ťažiskové premenné vo veci sťažovateľa. Uvedené závery krajského súdu nemožno z pohľadu ústavného súdu považovať vzhľadom na skutkový a právny stav v sťažovateľovej veci za zjavne nelogické, arbitrárne či neodôvodnené alebo vzhľadom na princípy práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie ústavne neudržateľné. Krajský súd správne vyhodnotil, že na právny vzťah medzi sťažovateľom a navrhovateľom nemožno aplikovať právne normy o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, a to predovšetkým s poukazom na obsah objednávky, ako aj okolnosti, za ktorých vznikol záväzkový vzťah medzi sťažovateľom a navrhovateľom (aj s poukazom na to, že návšteva obchodného zástupcu navrhovateľa u sťažovateľa bola telefonicky vopred dohodnutá a navrhovateľ sťažovateľovi neponúkol iný tovar alebo službu, o ktorú by sťažovateľ pri vyžiadaní návštevy neprejavil záujem). Rovnako aj ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, t. j. mal možnosť si vybrať z možnosti medzi platobnou alternatívou – zvláštna cena pri predplatení a platbe vopred za podmienky predchádzajúceho poskytnutia interview, a ďalšou platobnou alternatívou. Sťažovateľ ovplyvnil obsah zmluvy aj výberom vyhotovenia objednaných encyklopédií – výberom nielen podľa počtu kusov encyklopédií, ale aj výberom v pravej koži s trojstranným zlatým rezom a ďalej v plátennej väzbe. Nešlo teda o formulárovú zmluvu, ktorej obsah by sťažovateľ nemohol ovplyvniť, čo správne vyhodnotil aj krajský súd.

9.4 Uvedené závery krajského súdu sú vzhľadom na právny a skutkový stav sťažovateľovej veci súladné aj s princípmi vzťahujúcimi sa na ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu.

9.5 Závery krajského súdu a ich odôvodnenie je nutné považovať za výraz autonómneho súdneho rozhodovania, do ktorého ústavný súd nie je oprávnený v tomto prípade zasahovať.

10. Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2017